

[Undervisningsministeren]

de forsøg, som har fundet sted i gymnasiet siden 1978. Forslaget fremtræder som et snævert forslag. Det bygger på en forestilling om, at alle elever skal gå i et fælles gymnasium, stort set uden individuelle valg og med opløsning af de eksisterende fag i uoverskuelige valgblokke. Der tages ikke hensyn til den udvikling, den enkelte elev gennemløber i de tre år, han eller hun går i gymnasiet. Vi ved bl.a. fra forsøg, at eleverne bliver trætte af at gå sammen i samme klasse med de samme lærere i de samme lokaler. De har i 2.g og især i 3.g behov for nye udfordringer, som imødekommer netop deres særlige behov og interesser. Fremmedsprogene er for svagt placeret i forslaget. Bl.a. kan de mange elever, som gerne vil have 3 moderne fremmedsprog, ikke få imødekommet deres ønske. Forslaget giver kun i meget begrænset omfang plads til nye fag og til nye fagkombinationer, og de høje niveauer i fagene kan ikke fastholdes. Det sidste er især beklageligt.

Udgangspunktet for forslaget er de strukturforsøg, der har fundet sted eller finder sted på Herlev statsskole, Marselisborg gymnasium, Det fri gymnasium m.v., men de påstande, der fremføres om disse forsøg, er i vidt omfang enten misvisende eller direkte forkerte. Der er gennemført alle mulige andre forsøg end dem, der nævnes i forslaget, også med strukturer, som væsentligt afviger fra de nævnte forslag, f.eks. på Risskov gymnasium, i Ballerup og Esbjerg, den sproglige linje på Rungsted statsskole, på Nakskov og Vestfyn. Hertil kommer et hav af små og større forsøg med fagenes indhold, nye fag på højt niveau osv.

Hvis man vil sige, at man drager konsekvensen af forsøgene i det danske gymnasium i de senere år, må man tage udgangspunkt i det samlede billede af hele forsøgsområdet og ikke kun i nogle enkelte forsøg, man vælger ud og vælger at udnævne til de eneste saliggørende og vælger at gøre til fejlfrie forsøg, hvilket de ingenlunde har været.

Det er ikke korrekt, at jeg som minister har sat en stopper for de nævnte strukturforsøg. De er alle blevet gennemført efter den oprindelige plan, og på et af de store strukturforsøg på Herlev statsskole er der oven i købet sket en forlængelse med et år, og der foregår stadig store strukturforsøg f.eks. i Ballerup, Esbjerg, Rungsted og Herlev.

Det er ikke korrekt, at forsøgene ikke er blevet evalueret. De enkelte skolers rektorer, lærere og elever har selv udarbejdet rapporter med deres vurdering af forsøgene. Ofte er rapporterne udarbejdet med støtte af folk udefra, f.eks. hentet fra direktoratet for gymnasieskolernes evalueringsudvalg. I evalueringsudvalget er der løbende foretaget en evaluering af de enkelte forsøg såvel som en sammenlignende evaluering af dem. Begge dele har givet anledning til møder med forsøglærerne for at udbyde rapporterne.

Sammenligningen af forskellige rapporter har desuden bevirket en skærpet opmærksomhed over for de problematiske sider af forsøgene, som ofte bliver underbelyst og underbetonet i forsøgsskolernes egne rapporter, hvilket for øvrigt er forståeligt.

Erfaringerne fra forsøgene er bl.a. indgået i evalueringsudvalgets rapporter og i forskellige udvalgsrapporter om gymnasiestrukturer. Det er altså ikke rigtigt, at vi bare har blæst på forsøgene. SF udvælger nogle enkelte forsøg, som man gør til de eneste saliggørende. Vi har i ministeriet taget udgangspunkt i de erfaringer, vi har gjort, i hele deres bredde, både de gode og de dårlige erfaringer. Forsøgsresultaterne er ikke så entydigt positive, som de fremstilles i forslaget.

Indholdet af punkt 1 i forslaget er i overensstemmelse med gymnasielovens formålsparagraf, som siger, at gymnasiet dels skal være studieforberedende, dels almindendende.

Men punkt 3 og 4 synes ikke at være i overensstemmelse med dette. Heraf fremgår det nemlig, at der bliver tale om nye faggrænser for nogle meget store og uoverskuelige fag. Der lægges ikke megen vægt på basal viden og færdigheder, og det bliver tilfældigt, hvilke problemer og emner eleverne kommer til at beskæftige sig med. De videregående uddannelser kan ikke i tilstrækkelig grad vide, hvilke forudsætninger de enkelte elever kommer med, og det vil være vanskeligt at etablere suppleringskurser, fordi der vil være lige så mange forskellige studentereksaminere, som der er skoler og, jeg havde nær sagt elever.

Det ser ud, som om forslagsstillerne kun har begrænset viden om den udvikling, der er sket i gymnasiet i de sidste 20-25 år. Det høje niveau, som findes i de grenkonstituerende fag, er ikke en undervisningsform, men